

[Aksel Larsen.]

greb fra noget betydende Hold; og da det maa anses uden for al Tvivl, at der i det danske Folk er Enighed om, at dette Kulturgrundlag til enhver Tid maa fastholdes, findes det rigtigt i Landets Forfatning at skabe et Værn for disse Borgernes Frihedsrettigheder.“

Jeg synes, det er noget mærkeligt noget. Man henviser til Menneskerettighedernes Erklæring i 1789, der er Idégrundlaget for en Revolution, som fundamentalt ændrede ikke alene Frankrig, men største Parten af Europas Forfatninger, og saa skal dette Idégrundlag fra nu af gøres evigt. Jeg ved ikke, hvor mange Hundrede Tusinde Aar det er, siden den nuværende Menneskeslægt mistede sin Snohale, klatrede ned af Træerne, fik oprejst Gang og lærte at bruge Værktøj, men jeg ved, at i den følgende Tid af Menneskehedens Udvikling har Samfundsform afløst Samfundsform og Forfatning afløst Forfatning, og det ene Idégrundlag har afløst det andet, og nu kommer man her fra Forfatningskommissionen og siger: til 1789 og ikke een Dato længere. Paa dette Idégrundlag skal Menneskeheden i Danmark blive staaende, jeg ved ikke hvor mange Hundrede Tusinder af Aar. Jeg finder, det er fuldkommen naivt og fuldkommen taabeligt at tro, at det skal kunne lade sig gøre paa den Maade, at man i Grundloven grundlovsfæster Menneskerettighederne og erklærer, at disse maa ikke ændres, og at Grundloven skal affattes saaledes, at man kan forhindre nogen i at spekulere i at ændre disse Rettigheder, for det er det, man siger i Grundlovsudkastet. Man motiverer dette nærmere. Men lad os begynde med at kigge lidt nærmere paa Menneskerettighederne. Jeg synes, at naar Kommissionen er saa glad ved dem, kunde det være praktisk, om den havde aftrykt dem, saa at man kunde have set, hvad det er for Rettigheder, Kommissionen ønsker at gøre evige. Ifølge Menneskerettighedernes Erklæring Punkt 2 er Menneskenes umistelige Rettigheder: Frihed, Ejendomsret, Sikkerhed og Ret til Modstand mod Undertrykkelse. De tre af de fire Rettigheder er Frihed, Sikkerhed og Ret til Modstand mod Undertrykkelse, den fjerde er Ejendomsret. Ja, nu er det nuværende Samfund grundlagt økonomisk paa det Princip, der hedder Privatejendomsretten til Produktionsmidlerne. Men den private Ejendomsret til Produktionsmidlerne er absolut uforenelig med Socialismen. Saa vil jeg gerne vide, hvorledes et Parti, der endnu har Socialismen paa sit Program, kan sige:

nu gaar vi med til at træffe Forholdsregler, som gør det strafbart blot at tænke paa at indføre Socialismen i dette Land. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch peger paa sine Papirer. Jeg synes, det ærede Medlem skulde benytte Lejligheden til at forklare dette nærmere; det ærede Medlem faar jo Ordet igen. Jeg har ikke i det, som hidtil er fremkommet, set nogen Forklaring paa dette Paradoks, men jeg vil minde det ærede Medlem om noget, han sagde i sin Ordførertale her i Gaar. Det ærede Medlem talte om Kongeloven og om Kongelovens Paradoks, nemlig at det eneste, den enevældige Monark ikke kunde ændre ved Landets Lovgivning, var selve Bestemmelsen om, at han var enevældig. Altsaa, tilsyneladende var der her skabt en Paragraf, der skabte Sikkerhed mod at faa nogen anden Forfatning end Kongeloven. Ikke des mindre har vi en anden Forfatning. Man maa undskylde, at jeg siger, det er taabeligt, at man ved en saadan Grundlovsparagraf vil forhindre, at man kan faa nogen anden Forfatning, som paa noget fundamentalt Spørgsmaal afviger fra det, man her har foreslaaet. For yderligere at klare Problemerne vil jeg tillade mig at erindre om, at Menneskerettighedernes Erklæring af 1789 for saa vidt kun var en Omskrivning af den amerikanske Uafhængighedserklæring, som blev vedtaget i Philadelphia den 4. Juli 1776. Den udtalte sig betydeligt mindre florumvundet og erklærer, at blandt Menneskenes Rettigheder kommer i første Linie: Livet, Friheden og Ret til Stræben efter Lykke, og det siges endvidere:

„For at sikre sig Nydelsen af disse Rettigheder: Livet, Friheden og Retten til Stræben efter Lykke, har Menneskene oprettet Regeringer blandt sig, hvis retfærdige Autoritet afledes af de regeredes Tilslutning; hver Gang en Regeringsform, ligegyldigt hvilken, bliver fordærvelig for dem, for hvis Skyld den blev oprettet, har Folket Ret til at ændre den eller afskaffe den, at indføre en ny Regeringsform og at grundlægge den paa saadanne Principper, at organisere dens Magt i en saadan Form, som synes den mest egnede til at skaffe Folket Sikkerhed og Lykke.“

Den mest fundamentale af Menneskerettighederne synes at være den, som ogsaa er fastslagt i De forenede Staters Forfatning: Status Borgeres Ret og Pligt til at gøre Oprør, hvis de undertrykkes. Jeg henstiller; at man tager disse Tanker under Overvejelse og ser at finde en noget heldigere og mere fornuftig Formulering af de paagældende Paragraffer. Jeg vil tilføje, det er ikke, fordi